

med Forslag om Ændringer i den nye Jagtlov paa disse Punkter, der har vakt saa megen, og jeg synes berettiget, Misfor- nøjelse, ikke alene i Landbokredse, men ogsaa i Fiskerikredse.

Jeg vil endvidere gerne ganske kort slutte mig til de Udtalelser, der blev frem- sat forleden Dag af det ærede Medlem Hr. Westergaard, da han talte om Grund- forbedringsarbejderne. Jeg vil ligesom han henstille til den højtærede Landbrugs- minister, at han søger Loven af 6. Maj 1921 forlænget, saaledes at de Midler, det den Gang var Tanken at stille til Raadig- hed til Grundforbedringsarbejder, bliver benyttet, hvilket ikke vil ske, hvis ikke der finder en Forlængelse af Loven Sted. Men jeg slutter mig ogsaa til det ærede Med- lem Hr. Westergaard, naar Talen er om Renten af disse Laan. Jeg synes, der kan være nogen Rimelighed i, saaledes som Renteforholdene har forandret sig, at den Rente af 6 pCt., der nu skal svares af Laanene, bliver nedsat, og jeg beder alt- saa Landbrugsministeren fremkomme med Forslag om Forlængelse af denne Lov.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal vil jeg henstille til den højtærede Inden- rigsminister, at han for sit Vedkommende fremsætter Forslag om Forlængelse af den Lov om Grundforbedringsarbejder, der ved- toges i December i Fjor, specielt for saa vidt angaar de i denne Lovs § 1 nævnte Grundforbedringsarbejder. Jeg gør det ikke just, fordi jeg tror, der vil komme no- get særlig stort ud deraf — det kunde for øvrigt være af Interesse at faa at vide, hvor mange der har faaet bevilget Laan i Henhold til denne Lov; men selv om det nu ikke er noget stort Tal, der hidtil er kommet i Betragtning, er det muligt, at Loven fremtidig kunde komme til at spille en noget større Rolle, særlig hvis der fra de paagældende Myndigheders Side vil blive udvist noget mere Energi, naar Talen er om at gøre Folk bekendt med denne Lovs Eksistens og den Adgang, der igennem denne Lov haves til at give Støtte til min- dre Landbrugere, hvoraf mange trænger til den Haandsrækning, der her er Tale om at yde dem, naar Talen er om Grund- forbedring af daarlig Jord, hvoraf vi ikke har saa lidt rundt omkring i Landet.

Jeg vil endvidere spørge den højt- ærede Landbrugsminister, hvorvidt det kan ventes, at der fra Landbrugsministeriets Side vil blive gjort noget for at opfylde den Bestemmelse, der findes i Loven af 2. Juni 1917 om superficiært Fæste og Lejeforhold. Der staar i denne Lovs § 10

nævnt, at Regler for Forretningsgangen og Sagernes Behandling ved Afløsningen fastsættes af Landbrugsministeren. Trods det, at denne Lov nu har været gældende siden Juni 1917, er dette Løfte, der er givet i Lovens § 10, dog endnu ikke op- fyldt. Det synes ret underligt, og jeg kan ikke forstaa, at det skulde overstige Kræf- terne i Landbrugsministeriet at udfærdige de Regler, der i saa Henseende er Tale om. Selv om det kun er en Lov, der gælder for et ret begrænset Omraade, er det min Overbevisning, at det vil være af nogen Betydning, at man faar disse Reg- ler udarbejdet, saa at de Afløsningsfor- mænd, der findes rundt om i Amterne, kan faa en Rettesnor at rette sig efter, naar de skal arbejde med Lovens Udfø- relse i Praksis.

Til sidst vil jeg gerne udtale et Par Ord med Henblik paa Spørgsmaalet om Bevillinger paa Finansloven. Det ærede Medlem Hr. Slengerik var forleden inde paa det Spørgsmaal, og det giver mig An- ledning til paa ny at komme ind paa en Tanke, som jeg og sikkert adskillige andre ærede Medlemmer har været inde paa igen- nem Aarene. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke burde gaa over til at afgøre større Bevillinger ved særlige Love i Stedet for at bære sig ad, saaledes som det i høj Grad har været Tilfældet i en Aarrække, at man afgør dem paa Finans- loven. Jeg er nogenlunde sikker paa, at mange Medlemmer i denne Sal har haft det ligesom jeg, at vi undertiden har følt os noget brøstholdne over, at ret store og ret vigtige Spørgsmaal er blevet afgjort paa Finansloven, og at Grupperne kun i ret ringe Udstrækning har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Spørgsmaalene. Det blev en Gang i dette høje Ting noget spø- gende sagt, at hvis man ikke kunde komme ind paa en Ændring af dette Forhold, vilde det være paa sin Plads, om Finans- udvalgets Møder blev offentlige, saa i alt Fald Rigsdagsmændene kunde faa Lejlig- hed til at overvære dette Udvalgs Møder og sætte sig ind i de mange store Spørgs- maal, der her bliver afgjort. Selv om der i Øjeblikket i visse Kredse synes at være nogen Uvillie mod Antallet af Love og mod enhver Bestræbelse, der tager Sigte paa at øge Lovenes Antal, saa tror jeg dog, det vil gøre et godt Indtryk rundt omkring i Landet, og jeg tror, det vil vække Tilfredshed ogsaa blandt Rigs- dagsmændene, om Bevillinger af større økonomisk Rækkevidde og Bevillinger, der har en noget principiel Karakter, bliver